

Van: [REDACTED]

Datum: 28 februari 2021 om 11:14:26 CET

Aan: KDuijsters <[REDACTED]>

Kopie: [REDACTED]

Onderwerp: Antw: Asfalteren zandpad

Geachte mevrouw Duijsters, [REDACTED]

Via deze email reageer ik op uw mail van 4 december 2020. Zoals reeds uitgesproken, wil ik nogmaals excuus aanbieden voor de langere beantwoordingstermijn. Dat heeft niets met de inhoud te maken, maar met een intern misverstand over de beantwoording. Ik heb u in een eerder stadium getracht telefonisch uitleg te geven omdat sommige uitleg vrij technisch-inhoudelijk van aard is, u stelde echter prijs op een reactie via mail. Daarom ga ik via deze mail puntsgewijs in op de zaken die u heeft aangehaald en waaruit ook enkele vragen te destilleren zijn.

Algemene uitleg/toelichting:

Bij het onderhoud van onze verhardingen maken wij onderscheid in diverse categorieën. De casus die u aanhaalt valt in de categorie onverharde wegen van puingranulaat in het buitengebied. Hiervan hebben wij circa 80 km in eigendom en beheer hebben. Ook hebben wij nog circa 40 km onverharde zandwegen in het buitengebied in eigendom en beheer. Elk jaar wordt er op basis van het beheer en onderhoudsplan verhardingen, regulier onderhoud aan een deel van dit areaal uitgevoerd. Het algemene beleid-uitgangspunt was, is en blijft dat onverharde wegen in het buitengebied in principe onverhard blijven. Echter komen er af en toe bijzondere casussen met vaak diverse omstandigheden voorbij, waar we ook vanuit de wettelijk taak en rol van wegbeheerder naar moeten kijken en waarbij dan regulier onderhoud onvoldoende is. Als zo'n situatie zich voordoet, dan wordt naar maatwerkoplossingen gezocht. Enerzijds willen we de waardevolle natuur- en ecologische omstandigheden zoveel mogelijk in stand houden, anderzijds moeten we acteren vanuit die wettelijke taken en rol van wegbeheerder. De casus die u aanhaalt betreft zo'n maatwerksituatie.

Casus Pruiskensweg/Stramproyergrensweg/De Boberden:

Vanwege verandering en uitbreiding van routing binnen het recreatief fietsrouten netwerk (zogenaamde bruine bewegwijzering) is er een toename gesignaleerd van recreatieve fietsers op dit deel van de betreffende route. Op andere delen van deze route liggen reeds verharde recreatieve (fiets)paden naast onverharde puingranulaat wegen voor gemotoriseerd verkeer. Wegens ruimtegebrek en grondeigendommen is op dit deel nooit zo'n recreatief fietspad aangelegd en kan dit hier ook niet worden aangelegd. Vanwege de toename van het recreatief fietsverkeer is de gemeente meermaals gewezen op slechte plekken op dit deel van de route. Ook zijn er wegens oneffenheden (puingranulaatwegen hebben oneffenheden, dat is niet goed of fout maar is gewoon een van de eigenschappen) meerdere keren fietsers flink ten val gekomen, vaak met (ernstig) ziekenhuisbezoek tot gevolg. We hebben dit gemonitord en eerst regulier onderhoud gepleegd inclusief verbetering van het profiel zonder materialisatie (puingranulaat) van de ondergrond te veranderen. Dat mocht helaas geen soelaas bieden want er bleven desondanks fietsers ten val komen. Daarom moesten wij vanuit onze rol als wegbeheerder ingrijpen.

De oplossing is (anders dan u suggereert) niet gezocht in het asfalteren van dit deel van de route. Er is een zogenaamde “penetratielaag” aangebracht op de bestaande onverharde weg van puingranulaat. Hier komt geen asfalt(machine) of elementenverharding of beton aan te pas en er wordt ook geen nieuwe onderlaag of fundering aangebracht. Het betreft een aanvullende opbouw op de bestaand puingranulaat weg die bestaat uit een bitumineus bindmiddel afgestrooid met steenslag. Dit aanbrengen wordt enkele keren herhaald. Voor deze maatwerkoplossing is gekozen omdat deze nieuwe toplaag geen afbreuk doet aan het natuurlijk karakter van de omgeving. De steenslag is immers een fijner (rest)product van grindwinning uit de Grensmaas en dus een natuurlijk product. Er is ook geen zwaar materieel tijdens de uitvoering nodig. Door voor deze oplossing te kiezen is naar onze mening een optimaal resultaat gerealiseerd met een natuurlijke uitstraling die past bij het gebied. Op deze manier is een egalere toplaag zonder oneffenheden gerealiseerd waardoor de kans op vallend recreatief fietsverkeer zou worden verminderd zonder aantasting van de natuurlijke uitstraling. Na realisatie medio 2020, zijn er geen signaleringen bij de gemeente meer gemaakt over “vallende fietsers” met eventueel (ernstig) ziekenhuisbezoek.

Overige punten uit uw mail:

U schrijft dat voor het asfalteren waarschijnlijk een natuurbeschermingswetvergunning aangevraagd moeten worden. Gezien de uitleg is dit niet van toepassing.

Het asfalteren is aangevraagd door de bewoners van het genoemde verbouwde boerderijtje. Dit is onjuist, wel zijn de bewoners van de betreffende woning een van de personen die bij ons signalen hebben afgegeven over deze situatie. Tevens hebben zij meerdere keren als chauffeur naar het ziekenhuis gefungeerd als er fietsers (ernstige) verwondingen hadden.

Argument was, dat het zand gevaarlijk was voor de oudere fietsers. Een raar argument, omdat de weg voor fietsers enkel een afsnijding is van het officiële fietspad. Gezien de uitleg is dit niet van toepassing, het betreft namelijk geen afsnijding maar een route volgens de “bruine recreatieve bewegwijzering”.

Ik ga ervan uit u met de algemene uitleg en specifieke uitleg over deze casus, voldoende heb geïnformeerd.

Met vriendelijke groet en nog een fijne zonnige dag gewenst,

████████████████████

Programmaregisseur Weginfrastructuur
Afdeling Openbaar Gebied
Gemeente Weert

Wilhelminasingel 101 | Postbus 950 6000 AZ Weert
Tel. [14 0495](tel:14 0495) | gemeente@weert.nl
Website: www.weert.nl

Van: Karin Duijsters [REDACTED]
Verzonden: vrijdag 4 december 2020 13:50
Aan: [REDACTED]
CC: [REDACTED]
Onderwerp: Vraag mbt asfalteren zandpad

Hallo griffie,

Aangezien ik niet bij de commissie ruimte was en deze vraag eigenlijk in de rondvraag wilde stellen, stuur ik hem nu per mail.

Onderstaand bericht heb ik ontvangen en onze fractie zou graag een verduidelijking hierover ontvangen en de procedure die hiervoor gevolgd is.

De gemeente heeft een **zandpad geasfalteerd**, (datum ongeveer 15 sept 2020), midden in de natuurgebieden, midden op de Stramproyerhei, midden in goudgroene natuur. In het POL staat daarover op blz 12: “In de goudgroene natuurzone staat beschermen en versterken van de natuur centraal”

Het is een zandpad van een kleine 500 meter. Juist deze zandweg was erg waardevol, omdat ze aan de ene kant langs een goed onderhouden gemeentelijk houtwal ligt, er mooie stukken

open zand in de bochten aanwezig waren, en ze aan de andere kant langs heischrale weides van Vereniging Natuurmonumenten loopt.

Het pad loopt haaks vanaf de Pruiskesweg bij de veeroosters naar de Stramproyergrensweg, en komt uit bij het geel geverfde verbouwde boerderijtje (Boerden nr?)

Zandpaden in natuurgebieden zijn erg waardevol. Insecten kunnen er zich opwarmen, de flora aan weerskanten is specifiek voor de zogenaamde 'heischrale weides' wat een Natura 2000 habitat is. Ze zijn een laatste uitwijkplaats voor veel bijzondere soorten. Bovendien fungeren ze als route waarlangs veel diersoorten zich verplaatsen en kunnen migreren.

Algemeen bekend is, dat we in Nederland zuinig moeten zijn op zandwegen. Ik dacht dat het algemeen beleid is om onze laatste zandwegen niet te asfalteren. Ik dacht ook dat gemeente Weert zich daarover uitgesproken had. Ik zou echter niet weten waar ik een dergelijk besluit zou moeten vinden.

Maar het lijkt me in feite voldoende dat het om een zandweg gaat in een gebied met goudgroene natuur.

Waarschijnlijk had voor het asfalteren een natuurbeschermingswetvergunning aangevraagd moeten worden.

Het asfalteren is aangevraagd door de bewoners van het genoemde verbouwde boerderijtje. Argument was, dat het zand gevaarlijk was voor de oudere fietsers. Een raar argument, omdat de weg voor fietsers enkel een afsnijding is van het officiële fietspad.

--

Met vriendelijke groet,
Karin Duijsters
Fractie Duijsters

